

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

"עלי ועל צווארי"

הרב מרדכי איינבינדער

שמי הרב מורדי (מרדכי) איינבינדער, ואני שליח של הרבי בטרזונה, קליפורניה. גדלתי בניו-הייבן, קונטיקט. משפחת אבי מתייחסת עד לרבי הרש"ב, ואמי באה ממשפחת וולוסוב. הרבי היה חלק מחיי מאז שאני זוכר את עצמי. הזיכרון הראשון שלי מהרבי הוא מגיל שלוש, הגיל בו ערכו לי את האפשערעניש' (או 'חאלקה'), טקס התספורת הראשונה של ילד חסידי.

באותו זמן, כל משפחתי נכנסה ל'יחידות' - פגישה אישית - עם הרבי. הם היו במשרדו ודנו בעניינים רציניים, ואני עשיתי מה שילדים קטנים עושים - התרוצצתי סביב החדר ושיחקתי. הרבי סימן לי להתקרב, והוציא מהמגירה שלו תפוח זהוב, שהיום אני יודע שהיה מזון 'גולדן דלישס'. מעולם לא ראיתי כזה תפוח. התחלתי להזיל ריר, והרבי חיך אלי ונתן לי את התפוח, באומרו, "תגיד ברכה".

הברכה על התפוח היא כמובן ברכת 'העץ' - "ברוך אתה ה'... בורא פרי העץ". אבל אני התבלבלתי, וברכתי בטעות ברכת "שהכל נהיה בדברך".

אבי, שהיה חסיד מסור ונאמן ואדם עם המון טוב-לב וענווה, בוודאי הובך מאד. יכולתי לראות כיצד זיעה קרה כסתה את מצחו. בנו הקטן זה עתה אמר את הברכה הלא נכונה בפני הרבי מליובאוויטש - ה' ישמור, מה יכול להיות גרוע מכך?

אבל הרבי מיד פוגג את המתח. הוא אמר, "אין שום בעיה בכלל, שהרי 'שהכל פוטר הכל' - ברכת 'שהכל' מוציאה ידי חובה את כל המאכלים. אין שום בעיה". והכל היה בסדר גמור, מאחר שהרבי אמר. כמובן, כך באמת ההלכה, שאם בטעות מברכים "שהכל" במקום "העץ", זה בסדר.

לקראת הבר-מצווה שלי, התקיימה יחידות נוספת למשפחתי, ואת זו בהחלט לעולם לא אשכח. אחרי שסיים לשוחח עם אבי, פנה הרבי אלי ודיבר איתי כמו שמדבר רמטכ"ל אל חייל. הוא אמר לי, "כשתגדל, אתה תהיה השליח האישי שלי". המילים הללו נגעו בי בצורה מאד מאד עמוקה, על אף גילי הצעיר. הן עיצבו את התכלית שלי בחיים, והפכו להיות הקו המנחה שלאורו הלכתי. מאותו רגע, חשתי חיבור אדיר לרבי, וזה משהו שהעניק לי כוחות בזמנים קשים, וליווה אותי גם בזמנים הטובים.

ביחידות אחרת שהתקיימה זמן מה אחרי הבר-מצווה שלי, עלתה שאלה בנוגע להמשך לימודי: מאחר שעמדתי לעבור למסגרת תיכונית - ישיבה קטנה - ההתלבטות הייתה האם להמשיך את לימודי שנה נוספת בניו-הייבן, או לעבור כבר כעת לישיבת ליובאוויטש המרכזית באושרן פארקוויי, בברוקלין. הרבי נהג אז בדיפלומטיות ועבר בין הנוכחים בחדר. בתחילה שאל את אבי מה דעתו. אבי היה טיפוס מאד נוח, והוא היה חסיד מושלם; הוא אמר, "מה שהרבי יגיד זה בסדר

גמור מבחינתי". אחר כך פנה הרבי לאמי, והיא ענתה את תשובתה הדרמטית האופיינית, שנשמעה בערך כך: "רבי, ברוקלין זה כמו ג'ונגל, והוא עדיין כה צעיר. שיישאר אתי עוד שנה". הרבי חיך, ואז שאל אותי מה דעתי. עניתי שארגיש בנוח בשני המקומות, אבל אני מעדיף את ניו-יורק כי לדעתי האווירה שם תתרום יותר להתפתחות הרוחנית שלי.

את תגובת הרבי אני זוכר כמו היום. הוא פנה אל אמי במיוחד ואמר (ביידיש), "איך נעם דאס אויף מיינע פלייצעס" - בתרגום לעברית: אני לוקח את האחריות עלי ועל צווארי - והרבי הרים את שתי ידי וסימן על כתפיו; "שייסע לניו יורק, הוא יסתדר שם. באחריותי". ואכן, בשנה שלאחר מכן נסעתי ללמוד בישיבה בניו יורק, והכל עבר בשלום והייתה לי שנה מוצלחת.

כעשרים שנה לאחר מכן, התבררו לי פרטים חדשים בקשר לסיפור הזה. באותה שנה הגיע לפתע גיסי, הרב זלמן ליפסקר מפילדלפיה, לבקר אותי בישיבה. הוא שאל לשלומי, בדק את החדר שלי בפנימייה, שוחח עם חבריי ועם ראש הישיבה, הרב טננבאום ע"ה, ועם המורה שלי, הרב מרלו ע"ה. שאלתי אותו מה הביא אותו לכאן, והוא ענה, "אכפת לי ממך. הייתי בדרכי לפילדלפיה ובאתי לראות מה שלומך".

כעבור כעשרים שנה, כשישבתי שבעה על אבי, התגלגלה השיחה לאותו ביקור. גיסי שאל אותי אם אני זוכר שבא לבקר אותי בישיבה באושרן פארקוויי. עניתי, "בטח שאני זוכר, עברת שם בדרך, ונכנסת להגיד שלום".

«

פרויקט מיוחד לשימור זכרונות ועדויות, על חיינו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה, הוא אחד מתוך רבים אחרים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו במשך השנים. נכון להיום,
מצויים בידנו קרוב ל-1200 עדויות מכלי ראשון. הערות והצעות יתקבלו בברכה: sipursheli@jemedi.org

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

פתאום אמרה בעלת הבית, "זוכר את דלת היציאה ההיא לסמטה, שאטמנו במסמרים? זה בכל זאת פתח, רק שאנחנו כבר לא משתמשים בו אף פעם. יש הרבה צמחייה שצמחה סביבו, ולכן נראה לי שלא בדקנו את המזוזה שם".

רצנו כולנו בשיא המהירות למקום, פילסנו את דרכנו דרך כל השיחים, והנה לנו עינינו נתגלתה דלת שנאטמה במסמרים ועל המשקוף הייתה קבועה מזוזה קטנה. כשבדקנו את המזוזה, גילינו שהייתה בה בעיה אחת – בפסוק האחרון, "כימי השמים על הארץ", היו חסרות שתי המילים האחרונות "על הארץ". הקשר בין המילים "על הארץ" לבין עסקי הנדל"ן היה ברור.

המזוזה ההיא תוקנה, ומצבו הכלכלי של האיש התהפך!

תארו לעצמכם – הרבי ישב בברוקלין, ניו-יורק, ובכל זאת הוא ידע שיש מזוזה בקליפורניה, בצד השני של היבשת, שהייתה בה בעיה. הוא אמר לנו לבדוק אותה – לא פעם אחת, לא פעמיים, אלא שלוש פעמים, עד שגילינו מה היה לא בסדר. זה היה מדהים.

הרב מרדכי איינבינדער, שליח חב"ד באזור לוס אנג'לס, הוא מנהל עמית של חב"ד בוואלי. הוא רואיין בשרמן אוקס, קליפורניה, באלול, תשע"א (2011).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי
הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"ה (1945) – בקשר עם יום השנה הראשון לפטירת הרב לוי יצחק שניאורסון, אביו של הרבי, תרם הרבי מאה דולרים לכולל חב"ד, שמונה עשר דולר לשיבת תורת אמת בירושלים, ועשרים וחמשה דולרים לחברת תהלים העולמית.¹ כ"א במנחם אב

< תשכ"ד (1964) – לרגל יום השנה העשרים לפטירת אביו, הרב לוי יצחק, ייסד הרבי קופת גמ"ח מיוחדת לסייע למורים לפדות בעוד מועד את המשכורות שלהם, כדי שיהיו פנויים ללמוד ללא דאגות מלחצים כלכליים.² כ' במנחם אב

< תש"ם (1980) – בהתוועדות השבת, ושוב בהתוועדות במוצאי השבת, יזם הרבי הקמת מסגרות לימוד תורניות למבוגרים בשם 'כולל תפארת זקנים לוי יצחק'.³ כ' במנחם אב

1. אגרות קודש כרך ב, עמ' מב
2. תורת מנחם כרך מ, עמ' 324
3. שיחות קודש תש"ם חלק ג, עמ' 883

לע"נ זיסל חנה בת ר' יחיאל יעקב ווילהלם
יארצייט כ' אב

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות.
לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

"דע לך שזה לא באמת היה הסיפור. נראה לך שאני באמת עד כדי כך אוהב אותך, ושאינ לי מה לעשות רק לבוא לבקר אותך בישיבה, ולחקור את כולם איך אתה מסתדר?" הוא סנט בי בהומור. "קיבלתי אז טלפון מהרב חודקוב, מזכירו האישי של הרבי, והוא אמר לי: 'הרבי רוצה לדעת מה שלום גיסך, איינבינדער. האם הוא מרוצה? הכל בסדר אתו? אני מבקש שתקפוץ לישיבה, תבדוק את המצב, ותרשום דו"ח מדויק ומפורט איך מסתדר גיסך עם הריחוק מהבית'".

הסיפור הזה ממחיש נקודה עצומה. הרבי יושב ב-770 איסטון פארקוויי ומעורב בעניינים חובקי עולם, ועם זאת, ברוב רגישותו, הוא אינו שוכח את ההתחייבות שנתן לאם יהודייה, "עלי ועל צווארי". לדעתי זה ממחיש את העוצמה האדירה באופיו של הרבי; איך מצד אחד, הוא מתעסק במאקרו, ומצד שני, הרגישות שלו, המרכיב האנושי, הוא ללא גבול ובל יתואר.

בשנת תש"ם (1980)
הפכתי לשליח של הרבי
בקליפורניה, באזור הוואלי,
צפונית ללוס אנג'לס. וכאן
הייתי רוצה לספר סיפור
על השפעתו של הרבי
בקרוב בני הקהילה שלי.

לחב"ד בוואלי היה
תומך גדול שהתעשר מאד
ממסחר בבורסה, במניות
אגרות חוב, וסחורות. בשלב מסוים הוא החליט להשקיע בנדל"ן, אבל לא רק שהוא לא הצליח, אלא היה חשש שיפסיד את כל הוננו. הוא היה מדוכא מאד, ואני מיד כתבתי לרבי.

הרבי ענה, "בדיקת תפילין ומזוזות, אזכיר על הציון", כלומר, אזכיר אותו בתפילתי על ציונו של הרבי הקודם.

הורדנו את המזוזות שלו ובדקנו אותן. היה זה בית גדול ומפואר והיו בו הרבה מזוזות, כך שהייתה לנו שם עבודה רבה. בדקנו גם את התפילין שלו. המזוזות היו בסדר, אבל היו כמה בעיות קטנות עם התפילין שלו – לא משהו מאד רציני – ואלו תוקנו. עדיין, מצבו הכלכלי לא השתפר. למעשה, העניינים רק הוסיפו והתדרדרו עוד יותר. המצב היה בלתי-נסבל, וכתבתי שוב לרבי.

הפעם תשובת הרבי הייתה רק, "לבדוק את המזוזות". הוא לא הזכיר שוב את התפילין. בדקנו שנית את כל המזוזות, ולא מצאנו שום בעיה. בינתיים מצבו הכלכלי של האיש המשיך להתדרדר, והוא היה אובד עצות.

כתבתי פעם שלישית לרבי, והוא ענה את אותה תשובה בדיוק, "לבדוק את המזוזות".

כעת, אנחנו יודעים שלמזוזה יש סגולה מדהימה של הגנה על האדם. היא מעוררת את ההגנה המקיפה של הקב"ה. לכן, התייחסנו ברצינות לעצתו של הרבי, ובפרט שזו הפעם השלישית שהוא אומר לנו לעשות זאת.

התקשרתי למומחה בהלכות מזוזה, הרב אהרן אבנד מצפון הוליווד. הוא הגיע לפגישה עם האיש ועם משפחתו, וישבנו כולנו יחד וחשבנו, בניסיון להבין איפה בדיוק טעינו.

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015